

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2008. évi február hó 14. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmény miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt és védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány elbírálása során a Nógrád Megyei Bíróság B.225/2005/45. számú ítéletét és a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.48/2007/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Nógrád Megyei Bíróság a 2006. november hó 22. napján meghozott B.225/2005/45. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetében és lőszerezéssel visszaélés büntetében. Ezért őt, mint visszaesőt, halmazati büntetésül életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogva tartás beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

A megállapított tényállás lényege a következő:

A terhelt magyar állampolgár, nőtlen, kiskorú gyermeke nincs. A Balassagyarmati Városi Bíróság a 2003. november 5-én jogerőre emelkedett B.774/2003/7. számú ítéletével erőszakos közöszlész bűntette, 2 rb. személyi szabadság megsértésének bűntette és könnyű testi sértés vétsége miatt 1 év 6 hónap fogházbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Büntetéséből 2004. január 13-án feltételes kedvezményel szabadult.

A terhelt átlagos értelmi képességgel, illetve részben az átlagosnál magasabb intellektussal rendelkezik. Emocionálisan labilis, bizonytalan, igen érzékeny személy. Szorongásait nehezen képes szocializált módon kezelni. Jellemző rá a túlérzékenység, a nárcizmus. Agresszív töltése igen nagy. Belső szabály, kontroll, gát nem fékezi, ez dominál a személyiségében.

A terhelt sem a cselekmény, sem a vizsgálat idején nem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban, kóros mértékű személyiségzavarban. Az említett személyiségvonásai rá, mint ép elmeállapotú emberre jellemzőek, s messze nem érik el a kóros személyiségzavar szintjét. A terhelt sérülékeny, túlérzékeny személyiség. Nincs empátiája, nem mérlegel. Ha bántják, agresszióval válaszol. Eddigi életvezetése a beilleszkedés korai zavarával, érzelmi sérülésekkel, az indulati élet zavarával, alacsonyabb morális etikai fókrendszerrel, önértékelési zavarral, szociopátiás vonásokkal, labilis intenzív személyközi kapcsolatokkal jellemezhető.

Szintévesztése miatt nem szerezhette villanyszerelő képesítést, de e képzettség nélkül rendszeresen végzett villanyszerelési munkákat különböző vállalkozásoknál.

I.

Az 1991. április 7-én született sértett és a terhelt is helyi lakosok voltak. A sértett a terheltet nem ismerte.

A sértett 2005. április 1-jén 23 óra előtt néhány perccel indult haza barátnője társaságában egy szórakozóhelyről. Miután barátnőjétől az utca sarkán elvált, a főúton átszaladva a főútra a szemközti oldalon csatlakozó utcán sietve haladt hazafelé.

A terhelt ezidőtájt személygépkocsijával a városban céltalanul autózgatott. A másik város irányába közlekedve észrevette, hogy az út jobb oldalán a sértett és barátnője hazafelé tartanak. Ekkor gépkocsijával lekanyarodott, a liget után megfordult a személygépkocsival az út jobb oldalán helyezkedett el. A személygépkocsija előtt egy autóbusz állt, amely rendszeresen ott tartózkodott.

Amikor a sértett az autóbusz takarásából kilépett, a terhelt egy késsel vagy késszerű eszközzel arra kényszerítette, hogy a személygépkocsijába szálljon be. A sértett segítségért kiáltott, a terhelttel dulakodni kezdett. A dulakodás során a terhelt kiszakította az egyik fülbevalóját, amely a földre esett. A tiltakozó sértettet a terhelt a személygépkocsi hátsó ülésére kényszerítette. Mindezek folyamán a késszerű eszközzel a sértett nyakán szúrt jellegű sérüléseket, arcán metszett sérüléseket okozott. Egy közepes erejű szúrás a garatig hatoló, szúrt sérülést okozott a nyakon, a többi sérülés kisebb erőbehatással történt. A bántalmazása következtében a sértett átmenetileg eszméletét veszítette, s a terhelt az eszméletlen sértettel elindult. A személygépkocsival nagyszülei lakásához hajtott. Az volt a szándéka, hogy az általa halottnak vélt sértett testét eltünteti. A sértettet a ház udvarán lévő fészerhez cipelte. A fészer alatt beton alapanyagú emésztőgödör volt, félig fekáliával szennyezett vízzel. A cipelés és a derítőbe történő elhelyezése közben a sértettnek eltörött négy bordája.

A terhelt az 52 x 117 cm-es nyíláson keresztül a sértettet a 164 cm magas emésztőbe dobta. A sértett azonban időközben a hideg szennyvízben visszanyerte az eszméletét és megpróbált onnan kimászni. A terhelt ekkor egy 1,5 méter hosszú, 3 cm vastag, hegyes végű, fémből készült ún. földelő szondával, annak végével a sértettet bántalmazni kezdte. Legalább közepes erővel, 14 alkalommal a szondavassal a sértett fejére célzott ütésekkel mért, illetve öt testszerte bántalmazta, ahol érte. A sértett - miközben életéért küzdött - folyadékot nyelt, és folyadék került a tüdejébe is. Ütlegelését a terhelt csak akkor hagyta abba, amikor meggyőződött arról, hogy már nem mozdul.

A sértett a terhelt bántalmazásával okozati összefüggésbe hozható alábbi sérüléseket szenvedte el:

- a nyak többszörös, részben a nyaki lágyrészekre is ráterjedő szúrásos sérülését, melyek közül egy a nyaki visszeret érve a garat ürterébe hatoló szúrt sérülés;
- testszerte hámoshorzsolásos sérüléseket és kisebb zúzódásokat;
- a hüvely simaizom rostjainak kiterjedt bevérzését;
- a homlokon és az arcon többszörös, metszett jellegű, szövetfolytonosság-megszakítással járó bőrsérüléseket;
- a hajas fejbőrön többszörös zúzott és metszett jellegű sérülést;
- a koponya 14 db csonthiányos lyuktoréssal járó sérülését;
- a lyuktorések vetületében agyroncsolódást és agyzúzódást.

A lyuktoréseket és a kialakult agysérüléseket a terhelt legalább közepes erővel, de a mélyebb agysérüléseket a közepesnél nagyobb erőbehatással hajtotta végre.

A sértett a bántalmazása következtében súlyos agysérüléseket szenvedett, amelyek a szennyvízbe fulladással együtt rövid időn belül a halálához vezettek. A sértett által elszenvedett sérülések következtében az átélt fájdalom az élet kioltásával általában együtt járó gyötrelmet jelentős mértékben meghaladta.

A sértett holtteste ezt követően is a szennyvíz felszínén maradt, ezért a terhelt 2 db nagyméretű kődarabot villamosvezetékekkel összekötve helyezte a sértett testére, amely ezt követően már a szennyvízben elmerült. Ezután a derítő nyílásának a fedelét visszahelyezte.

II.

A nyomozás során a rendőrség házkutatást tartott a nagyszülők családi házában és annak mellékhelyiségeiben. Ennek során a garázsban a terhelt tulajdonát képező lőszeres ládában 12 db különböző pisztoly- és géppisztolylőszert, valamint azok tartozékait találták meg. 10 db töltény lőszernek, míg 2 db elem lőszeralkatrésznek minősül. A lefoglalt lőszerek működőképesek. A terhelt engedély nélkül tartotta magánál a fenti lőszereket.

A megyei bíróság e tényállás alapján a terhelt cselekményeit a Btk. 166. §-a (2) bekezdésének d) pontja szerint minősülő és büntetendő különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének, valamint a Btk. 263/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint minősülő és büntetendő lőszerral visszaélés büntettének minősítette.

A jogi indokolás körében kifejtette, hogy a terheltnek az utcában megvalósított cselekménye - önmagában - az emberölés büntettének a kísérletét valósította meg. Tudatában már itt is felmerült, hogy a nyakra, éles késszerű eszközzel leadott szúrások következtében a sértett halála bekövetkezhet. A sértett halálát nem kívánta, de a halálos következmény lehetőségébe belenyugodott. A sértettet csupán abban kívánta megakadályozni, hogy segítségért kiálthasson, illetve őt védekezésre képtelen állapotba akarta helyezni.

Miután a halottnak vélt sértett magatehetetlen testét a szennyvízderítőbe helyezte, a sértett felütötte a fejét. Ebből a terhelt számára nyilvánvalóvá vált, hogy még él. Ennek ellenére nem húzta ki őt a szennyvízből, hanem egy, az élet kioltására alkalmas eszközzel, egyenes ölési szándékkal bántalmazni kezdte. Az egyenes ölési szándékra a bíróság az alkalmazott eszközből, a bántalmazás erejéből, a támadott testtájékból és a bántalmazás elhúzódó jellegéből következtetett. A terhelt addig bántalmazta a sértettet, amíg életjelt adott.

A bíróság részletezte a különös kegyetlenség megállapításának indokait, továbbá azt is, hogy miért nem állapította meg a tizennégy éven aluli személy sérelmére, illetve az aljas indokból

történt elkövetést. Kifejtette azt is, hogy az utcán végrehajtott és kísérelti stádiumban megrekedt cselekmény a később véghezvitt befejezett cselekménybe beolvad, így a két mozzanatból álló élet elleni bűncselekmények alaki halmazata csupán látszólagos. Mindezek alapján a védelem jogi álláspontja szerinti gondatlanságból elkövetett emberölés vétségének a megállapítására nem kerülhetett sor.

A büntetés indokolása körében rámutatott arra, hogy a visszaeső terhelt ebben az esetben olyan kiemelkedő súlyú bűncselekményt követett el, amely nem csupán a társadalom egyöntetű rosszallását vonja maga után, de elengedhetetlenné teszi a kivételes büntetés alkalmazását.

A korábbi büntetése nem érte el a célját. A terhelt megbánást nem tanúsított. A bíróság szerint az állampolgárok védelme érdekében, annak megelőzése érdekében, hogy újabb bűncselekmény elkövetésére ne legyen lehetősége, a terheltet véglegesen ki kell rekeszteni a társadalomból.

Az ítélet ellen:

az ügyész a terhelt terhére, további minősítő körülményként az aljas indokból és a tizennegyedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetés megállapítása érdekében;
a terhelt és védője a tényállás téves megállapítása és téves minősítés miatt, az élet elleni cselekmény gondatlan emberölés vétségének minősítése és a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 2007. június 28. napján meghozott 2.Bf.48/2007/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a terhelt élet elleni cselekményét aljas indokból elkövetettként is minősítette. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az ítéltábla a tárgyaláson felvett bizonyítás és az iratok tartalma alapján a történeti tényállást több pontján helyesbítette. Egyebek mellett:

- megállapította, hogy amint a sértett az életéért küzdött, hörgött és pocskolta a vizet. A terhelt attól tartott, ha a lány életben marad, akkor felfedi a tettét, és feljelentést tesz ellene. Ennek megakadályozása érdekében folytatta a bántalmazását;
- tételesen rögzítette a sértett sérüléseit és
- rögzítette, hogy a sértett a halála elszenvedésekor sem alkohol, sem kábítószer hatása alatt nem állt.

A jogi indokolás körében előljáróban arra utalt a Fővárosi Ítéltábla, hogy az emberölés körében a terhelt tévedésére, vagy

gondatlanságára történt védői hivatkozás eltérő tényállást igényelne. Az irányadó tényállásban azonban tévedésre okot adó körülmény nem lelhető fel és a terhelt gondatlansága sem kerülhet alappal szóba.

Az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróságnak a különös kegyetlenség megállapítása, illetve a tizennegyedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett emberölés mellőzése körében kifejtett érveivel. Ugyanakkor a különös kegyetlenség mellett - további minősítő körülményként - az emberölés aljas indokból elkövetésének a megállapítását is indokoltnak tartotta.

A terhelt attól tartott, ha a lány életben marad, akkor felfedi a tettét, és feljelentést tesz ellene. Félt, hogy ismét elítélik és újra börtönbe kerül.

A bűncselekményt követően a terhelt igyekezett annak nyomait megsemmisíteni. Eltüntette a kést, a földelő vasat, a kislánynak állítása szerint a gépkocsiban átadott és vérrel átitatott papír zsebkendőket. A gépkocsi hátsó üléséből igyekezett kimosni a vérfoltot, lemosatta az autót, kiszedte és lemosta a lábtörlőket.

A más bűncselekmény elkövetése vagy más bűncselekmény felfedezésének megghiúsítása végett elkövetett emberölés erkölcsi és társadalmi megítélése egyértelmű. Az ilyen emberölés mindig aljas indítékból elkövetettként minősül, ezért - tartalmában ugyan más okból, de - az ítéletábra egyetértett az ügyésznek a minősítés kiterjesztésére irányuló indítványával. Mindezek alapján a terhelt élet elleni cselekményét a Btk. 166. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdés c) és d) pontjai szerint minősülő és büntetendő aljas indokból és különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének minősítette.

A büntetés indokolása körében rámutatott, hogy a kétszeresen is súlyosabban minősülő emberölés büntettének elkövetési körülményei, annak iszonyatot keltő kivitelezési módja és a terhelt kiemelkedő társadalomra veszélyessége feltétlenül megalapozza a kivételes, a lehető legsúlyosabb büntetés kiszabását. A terheltnek a társadalomból való végleges elszigetelése és a feltételes szabadság kedvezményéből való kizárása indokolt.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt és védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján - arra hivatkozással, hogy a terhelt cselekményének a törvénysértő minősítése folytán törvénysértően súlyos büntetést szabtak ki.

A terhelt - megismételve az alapeljárásban előadott és a bíróságok által elutasított védekezését - előadta, hogy az eljáró bíróságok

téves következtetések alapján megalapozatlan tényállást állapítottak meg.

Egy olyan vasrúd, mint a szonda, különösebb erőhozzáadás nélkül okoz kis- és közepes erőbehatású sérüléseket a saját súlya miatt. A szakértő szerint is kis- és közepes erőbehatástól keletkezett sérülésekből nem helytálló az ölési szándékára való következtetés. Aki emberi mivoltából kivetkőzve bántalmaz valakit egy egyméteres vasrúddal és a terhelt fizikai adottságaival, az nem kis- és közepes erőbehatású sérüléseket okoz, hanem nagyot és hatalmasakat.

A terhelt a gondatlanságát elismeri és azért a büntetést vállalja, legyen bármilyen mértékű, de nem egyenes szándékkal és nem aljas indoktól vezérelve követte el az emberölést.

A kiszabott büntetés egyébként is rendkívül súlyos. Sok elkövető több ember megöléséért sem kapott ilyen súlyos büntetést. A ténylegesen életfogytig tartó szabadságvesztés enyhítése akkor is indokolt, ha a Legfelsőbb Bíróság nem lát lehetőséget a gondatlanságból elkövetett emberölés vétségének a megállapítására.

A terhelt védője elsősorban ugyancsak a tényálláson keresztül támadta a bíróság jogerős ügydöntő határozatát. Álláspontja szerint a bíróság nem bizonyított tényekből helytelen következtetést vont le, amikor rögzítette, hogy a terhelt a bűncselekmény felfedezésének megghiúsítása érdekében cselekedett, holott erre adat nincsen. A feljelentés megakadályozásának indítéka mindössze hipotézis. Ilyen alapállás és jogértelmezés mellett szinte minden bűncselekményt aljas indokból elkövetettnek lehetne minősíteni, ezért e minősítés mellőzését indítványozta.

A terhelt a cselekményét gondatlanságból követte el és az sem kizárt, hogy tévedésben volt. A 24 éves fiatalember a korábbi büntetése miatt pánikhelyzetben cselekedett. A félelem és a pánik miatt döntött úgy, hogy a halottat eltünteti. Félt attól, hogy neki, mint elítéltnak nem hisz senki, tehát nem a magatartása nyomait igyekezett megsemmisíteni.

Mindemellett a 24 éves terhelttel szemben a tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés feltételei sem állapíthatóak meg. A jogerős ítéletben terhére rótt cselekménye és az előélete nem hasonlítható össze azzal a 10 elítélttel, akiket az utóbbi években ugyancsak életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték.

A minden kétséget kizáróan bizonyított és be is ismert bűncselekményeknél is megfontolandó a határozott ideig tartó szabadságvesztés helyett a tényleges életfogytig tartó büntetést kiszabni. Ha pedig ilyen komoly kétségek merülnek fel, amikor a hatályon kívül helyezés és az újabb nyomozás is indokoltnak

látszik, ilyen büntetés kiszabására nem kerülhet sor. A jogalkotó szándéka csak a minden kétséget kizáróan bizonyított tényállás esetén érvényesülhet.

A Legfőbb Ügyészség a BF. 2243/2007. számú átiratában a tényállást támadó felülvizsgálati indítványt a törvényben kizártnak tartotta, és ezért a tanácsülésen történő elutasítását indítványozta.

A terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára írásban észrevételt tett. Hangsúlyozza, hogy mivel bűnösségét hibásan megállapított tényállásra alapozták a bíróságok, ezért természetesnek tartja, hogy magát a tényállást kell megtámadnia. Az általa alkalmazott eszköz, a támadott testtájék és az autó utólagos lemosása nem alapozza meg az egyenes ölési szándékára vont következtetést. Szándékosság hiányában pedig a különös kegyetlenség megállapítására nem kerülhet sor.

Az aljas indokból történt elkövetés megállapítása is törvénysértő, hiszen a holttest eltüntetésével egy harmadik személy bűncselekményének a nyomait semmisítette meg.

A bíróságok végül nem derítették fel maradéktalanul a büntetés kiszabása körében jelentős enyhítő körülményeket sem. Nem értékelték a javára, hogy a sértett holttestének a feltalálási helyét ő mutatta meg. Ha ezt nem teszi, a holttest a mai napig nem kerül elő.

Maga ment be a rendőrségre, és az autóját is magával vitte. Enyhítő körülmény a részbeni beismerése és a megbánó magatartása is. Az elsőfokú tárgyalás során elmondta, hogy egy éven át csak fekete ruhát viselt, és rendszeresen imát mond a sértettért.

A Legfelsőbb Bíróság a Be. 420. §-ának (1) bekezdése és a Be. 424. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott, amelyen a terhelt védője a felülvizsgálati indítványát változatlan tartalommal fenntartotta. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság más okból állapította meg az aljas indokból történő elkövetést, mint azt a fellebbező ügyész indítványozta.

Alapvető fogyatékosága az eljárásnak, hogy a bíróságok nem tisztázták a tanú szerepét. Ő mindössze 100 méterre volt az éppen akkor zajló eseményektől és nem tudta elmondani, hogyan ment haza, hol, mikor tették ki a gépkocsiból.

Az eljárás iratanyaga szerint egy ismeretlen telefonáló terelte a gyanút a terhelt személyére. A bejelentésről készült hangfelvételnek meg kell lennie és annak alapján a hangazonosítás elvégezhető. Mindezek hiányában megalapozatlan a tényállás.

A tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés azonban változatlan tényállás mellett is elfogadhatatlan. Nem csupán ellentétes az európai államok gyakorlatával, de nem is alkalmas a büntetés céljának az elérésére. Csupán kárt okoz a terheltnek és a társadalomnak egyaránt. Ezért azt indítványozta, hogy a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ügydöntő határozatot változtassa meg, és a terheltet határozott tartamú szabadságvesztésre ítélje.

A legfőbb ügyész képviselője úgy foglalt állást, hogy a terheltnek a Legfőbb Ügyészség írásbeli átiratára tett észrevételei alapján helye van a felülvizsgálatnak, e körben azonban a terhelt felülvizsgálati indítványa alaptalan. Részletesen kifejtette, hogy az indítványban a terhelt ölési szándékával kapcsolatban, továbbá az aljas indokból és a különös kegyetlenséggel elkövetés megállapítása, a ténybeli tévedés kizárása, illetve a büntetés kiszabása körében kifejtett érvek a felülvizsgálatot miért nem alapozzák meg.

A terhelt a nyilvános ülésen is azt hangoztatta, hogy nem akarta a sértettet megölni, nem vezérelte ölési szándék. A cselekmények sorozatában valójában akkor következett be a fordulat, amikor a sértett a személygépkocsiban eldőlt és nem adott életjelt magáról. Egész élete okot szolgáltatott arra, hogy megijedjen, mert soha nem vették őt komolyan számításba. Ezért inkább a menekülést választotta.

Miután magától bement a rendőrségre és megtette a vallomását, azt az eljárásban mindvégig fenntartotta. Az események nem úgy történtek, ahogyan az ítéletekben szerepel. Végül ismét hangsúlyozta, hogy megbánta, amit tett.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal támadott ítéletet az irányadó tényállás alapul vétele mellett egyrészt az indítványban megjelölt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontjában foglalt - okból, másrészt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában foglalt abszolút eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bek.] vizsgálta felül.

Ennek során a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvány elbírálása során abból indult ki, hogy a Be. 423. §-ának (1) bekezdésében foglaltak értelmében, a felülvizsgálati eljárásban a tényálláshoz kötöttség érvényesül. Ennél fogva a kötelezően irányadó jogerős ítéleti tényállás alapulvételével kell és lehet állást foglalni a rendkívüli jogorvoslat tárgyában.

A terhelt és a védő a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállástól eltérő, a terhelt vallomásaiban szereplő tények alapján elsősorban azt sérelmezte, hogy a bíróságok szándékos emberölésben állapították meg a terhelt bűnösségét, amelyet - az eseménysor második részében - egyenes ölési szándékkal hajtott végre.

A már kifejtettek szerint a Legfelsőbb Bíróság kizárólag a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényekből a bűnösségre levont jogi következtetések helyességét vizsgálhatja. A Fővárosi Ítéltábla által kiegészített és helyesbített tényállás szerint, amint a sértett az életéért küzdött, hörgött és pocskolta a vizet, a terhelt attól tartott, ha a lány életben marad, akkor felfedi a tettét, és feljelentést tesz ellene. Ennek megakadályozása érdekében folytatta a bántalmazását. Azt is rögzíti a tényállás, hogy a terhelt a sértett bántalmazását, ütlegetését csak akkor hagyta abba, amikor meggyőződött arról, hogy a sértett már nem mozdul.

E tényállásból kizárólag a terhelt egyenes ölési szándékára vonható következtetés, és egyebekben is helyes jogi indokok alapján állapították meg az eljáró bíróságok az aljas indokból történő elkövetést, és a következetes gyakorlatnak megfelelően minősítették az elkövetés módját különösen kegyetlennek.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak.

A Btk. 166. §-ának (2) bekezdésében meghatározott aljas indokból és különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés tíz évtől tizenöt évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő. Az eljáró bíróságok e törvényi keretek között szabták ki az életfogytig tartó szabadságvesztést és mondták ki azt, hogy a terhelt abból nem bocsátható feltételes szabadságra. Ennél fogva - változatlan minősítés mellett - a bíróságok büntetés-kiszabási tevékenységének a felülbírálatára a felülvizsgálati eljárás keretei között nincs törvényes lehetőség.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyet, s a megtámadott határozatokat - a Be. 426. §-a alapján - hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten

előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság mellőzheti.

Budapest, 2008. február 14. napján

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, dr. Molnár Gábor s.k.
előadó bíró, dr. Csere Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő
Bné